

Levend Cultuur Historisch Erfgoed

Marans

Hoewel dit ras pas in 1931 officieel erkend is in Frankrijk en daardoor één van de jongste Franse rassen is, gaat de geschiedenis van dit ras terug tot de 12de eeuw. Over de rassen, die aan het ontstaan van de Marans hebben bijgedragen, verschillen de landen waar ze erkend zijn nogal van mening. Echter in grote lijnen komen ze – als we logisch redeneren – wel overeen. De rassen die genoemd worden zijn: Mechelse hoen, Cou-cou de Rennes, Croad-Langshan, Faverolles, Gestreepte Plymouth Rock, Braekel, Brahma, Oud Engelse vechter en Gatinaise.

Marans danken hun naam aan het kustplaatsje Marans in de Charente-Maritieme. In het verre verleden was het een drukke zeehaven. In de 12de eeuw waren er ideale omstandigheden om pluimvee te houden. Daar werd door de boeren in die tijd gretig gebruik van gemaakt. Het was bijvoorbeeld gunstig dat in de streek rond Marans veel graan werd verbouwd, dus voedsel voor de hoenders genoeg. De aanwezigheid van de vele kloosters in de streek garandeerden een belangrijk afzet gebied; vlees was daar vaak verboden (vasten) maar eieren niet. Ook de talrijken schepen die de haven van Marans aandeden kochten veel eieren en hoenders als voedsel voor de reis. Er was dus een levendige pluimveecultuur.

Eigenschappen :

Marans zijn vrij forse hoenders zonder daarbij plomp te zijn; de lichaamsvorm is zo goed als horizontaal en midden hoog gesteld. De bevedering ligt goed aangesloten, zonder overdadige dons vorming, met uitzondering van het achterdeel van de hennen. Op de niet te grove kop staat een eenvoudige enkele kam met 5 tot 7 kampunten. Bij de hen mag het achterste deel van de kam naar één kant omvallen. De oren moeten rood zijn, het oog warm oranje-rood..

Meer informatie: <http://www.fransehoenderclub.eu/>